

Drezdai tanulmányút Erasmus ösztöndíjjal építészmérnök hallgatóként

Ötödéves építészmérnök hallgatóként kerültem ki Németországba, Drezdába Erasmus ösztöndíjjal. Az 5 hónapos kint tartózkodásról csak pozitív élményeim és emlékeim vannak. Mindenkinek csak ajánlani tudom.

2012 márciusában utaztam ki. 10 óra hosszú az út vonattal és busszal is, de én az elsőt választottam, mert kényelmesebb és a csomagok száma sincs korlátozva. A vonatjegyet legalább két héttel indulás előtt érdemes megvenni, az ára ugyanis onnantól kezdve egyre drágul.

A félévre barátom is kijött velem, aki egy építész irodában kapott munkát. Mivel ő már nem diák, ezért a kollégiumot nem tudtuk igénybe venni. Az International Gasthaus-ban laktunk 2,5 hónapot. A kétágyas, konyhával, fürdővel ellátott apartman nagyon kedvező áron volt a kollégiumi szobákhoz képest, amik nagyjából ugyanannyiba kerültek, 6 szobánkénti közös fürdővel és konyhával a folyosón. Ennek ellenére a társasági élet miatt én magam is a kollégiumot választanám, ha egyedül mennék. De a HTW és a TU kollégiumai egymáshoz és az iskolákhoz is közel találhatóak, akár csak az International Gasthaus. Így semmilyen programról nem maradtunk le. 5 perces séta volt a többiekhez átmenni. A 2,5 hónap leteltével új lakás után kellett néznünk, abban az intézményben ugyanis 3 hónap a maximális tartózkodási idő. Az albérlés azonban még ennél is kedvezőbb áron volt. Ez a magyar árakhoz képest persze nem kevés, de a kollégiumi szobákhoz képest sokkal kedvezőbb.

Mivel én a HTW-re jelentkeztem, ami egy kisebb létszámú intézmény, mint a TU, ezért az Erasmus csoport is kisebb volt. Kb 20-30 fő összesen a különböző szakról. Ezt én nagyon élveztem, ugyanis a társaság annyira összezokott, hogy minden nap közös programot szerveztünk magunknak, illetve hétvége is együtt jártuk a környéket.

Az első héten a HTW külföldi diákokkal foglalkozó szervezete, a Faranto 'Welcome hetet' szervezett nekünk. Ekkor még a tanítás nem kezdődött el, a regisztrációs hét folyt. Minden nap voltak hivatalos találkozók, ahol az iskola működését, az órák helyszíneit, az órarend összeállítását mutatták be nekünk. Esténként pedig csapatépítő programokra vittek minket, és megmutatták a város nevezetességeit. Csoportosan nyitottunk bankszámlát is és jelentkezünk be a városhoz is. Egyszerűen nem kell tartani a hivatalos ügyintézésektől sem, ugyanis mindenről időben szólnak és segítenek. Az órarend összeállításában a különböző szakok erasmusos diákjainak saját professzoraik segítettek. Az előzetesen beküldött tárgylistával nem foglalkoztak. Két hetet kaptunk arra, hogy látogassuk az óratípusokat és kiválasszuk, melyikre szeretnénk járni. Majd professzorunk segítségével kitöltöttük a Learning Agreement-et a tárgyak kreditértékeivel együtt. Én két különböző évfolyamról is választottam. Egy belsőépítészeti tervezés órát MSc hallgatókkal és egyet BsC-sekkel. Emellett német, mint idegen nyelv című tárgyat vettem fel két különböző szinten. Ezért a két óráért külön kaptam kreditet.

A tanítás nyelve a német volt, de a tanárok rugalmasak voltak. Mindenki tudott angolul és szívesen beszéltek velünk azon a nyelven is, ha úgy akartuk. A prezentációkat is tarthattuk angol nyelven, de igyekeztem a németet használni. A nap többi részében ugyanis az erasmusos diákokkal csak angolul társalogtunk. Ebből a szempontból is örülök, hogy német területet választottam, így ugyanis két nyelvből is fejlődtem. A tervezési tárgyak számonkérése szinte heti szintű volt. Tervünket minden

második órán be kellett mutatni a csoport előtt. A félév végén pedig meghívott vendégek előtt, ünnepélyes formában raktuk ki a rajzainkat és mondtuk el, mit terveztünk. A nyelvrák az itthonihoz hasonló rendszerben mentek. Zh-k és a félév végén szóbeli és írásbeli vizsga volt. A nyelvi termek felszereltsége viszont különbözött. Az egész óra interaktívabb volt. Mindenki asztalán volt mikrofon és fülhallgató. Így a számítógép által éppen kisorsolt párunkkal kellett a feladatokat közösen megoldani, párbeszédet gyártani, amit felvettünk és otthon vissza is tudtuk hallgatni.

A városról, Drezdáról szintén csak jókat tudok mondani. Gyönyörű, élhető hely az Elba folyó partján. A történelem viharai által sújtott belvárost a második világháborúban porig bombázták, de mára szinte teljesen visszaépítették. Romantikus, macskaköves utcái az ember szívéhez tudnak nőni. Mivel nem egy hatalmas város, könnyen ki lehet ismerni magunkat ott. Minden teréhez, utcájához kötődik egy-egy emlék. Az egyetemi terület közel az óvároshoz egy különálló városrész. Kollégiumok, menzák, iskolaépületek és szupermarketek váltakoznak.

Drezda Szászország nevű tartományban van. Hétfévente a sok eső ellenére körbejártuk, és megnéztük Lipcsét, Meissent, Königsteint, Magdeburgot és Sächsische Sweiz hegyeit. A szemeszter elején megkapott diákigazolvánnyal a tartományon belül nem kell jegyet venni semmilyen közlekedési eszközre. Ezt érdemes kihasználni és az 1-1,5 órára lévő városokat is megnézni. Szászországon kívül még Berlinbe és Hamburgba utaztunk egy –egy hétfégre. Ha a kettő közül kéne választanom, Hamburgot ajánlanám. Berlin kevésbé volt szép és érdekes számomra. Hamburg jóval messzebb van, 9 órás vonatút, de megéri.

Össességében tehát azt mondhatom, hogy rengeteg új helyet láttam, sok szép városba jutottam el. Az angol és a német nyelvtudásom is sokat fejlődött. A szakmai tapasztalatok mellett pedig szórakozásra is jutott idő, ami alatt olyan barátokat szereztem, akikkel mai napig tartom a kapcsolatot. 7-en voltunk kint magyarok és szeptemberben meghívtuk az új, külföldi barátainkat Budapestre. Alig vártuk, hogy két hónap után újra lássuk egymást. Nagyszerű hétféget töltöttünk el együtt! És remélem, hogy ez csak az első állomása volt a most elkezdődött európai körútnak.

Molnár Nikolett

Gödöllő